

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 672. Adeodati Pap. Annus 4. Const. Pogon. Imp. Annus 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

politiam civitatem. Ita turbatus est Oriens, cum hereticus Patriarcha eamdem gubernaret Ecclesiam, qui nec cessant duces motibus quatuor, quousque fides Catholica firmata est.

I E S V C H R I S T I

Annus 672.

ADEODATI PAP. CONST. POGON. IMP. Annus 4.

L. ANNO 5 Domini sequitur sexcentisimus septuagesimus secundus, Indictione decimaquinta, idemque quatuor Adeodati Rom. Pontificis, quo contigit sanctissimi viri Adoeni Rothomagensis Episcopi peregrinatio ad Imina Apostolorum, digna quidem, quae inextat Annalibus in exemplum fidelium, vt dicant, quanta pietate consueverint viri sancti eiusmodi religiosum munus obire. de ea enim haec in rebus ab eo p. a. clare gelis a: Post fundatam in fide Ecclesiam, post doctrima fluentia, post tot adificata monasteria, post tranquillitatem totius Franciae regnum, vrbem Romanam caput orbis & Christianae religionis, quam Apostolorum Principis sui corporibus ornant, ac martyrum caetera sacra nobis decorem pontificatum eius vrbis tunc in annum quartum obtinente Adeodato Papa, adire tandem constituit. Cuiusque hoc longe lateque fama divulgaret, multique conueniunt ad vrbem Dei homines religiosi, vt argenteos pondera multa ei afferentes, simulque obsecrantes, vt ad corpus sanctorum Apostolorum & martyrum pro redemptione animarum suarum ea deferri iubeat, partem etiam pauperibus illis sui sacra manibus distribuat, ipsosque sui precibus Christo commendat.

Extant a p. d. Sor. do. 1. e. Aug. 11. 25. PARAGR. NATIO S. AYOONI AD LIMINA APOST.

II.

CVLTVS SANCTORVM MARIICVVS.

Molti ergo venerabiles viri & Deo deuoti vna cum illo proficisci sibi licere gratulantur, in quibus erat sanctum Sidoum genere Scotorum, exhauctor monasterij, quod nunc per metonymiam, sanctum Sidoum appellant. Supra ergo vir Deo dilectus sanctorum comitum turba, eleemosynarumque beneficiis inuisus, ad Imina sanctorum Apostolorum hilaris, vt quendam V. a. electionis, cum duos aram Ecclesiarum benedictiones in ministerium sanctorem Hierosolymam appertaret, peruenit. Ad singulas autem Apostolorum & Martyrum memorias se proferens, vota & supplicationes tam pro se, quam pro totius Ecclesiae Catholicae pace obtulit, lacrymas tamen vberius, quam verba fundens: vbi cumque enim in oratione prostratus iacebat, flumina lacrymarum patinimenta irrigabant. Deinde cum ad Petri Confessionem hinc verisum iniret: Exultabant sancti in gloria: diuinitus responsum est: Latibuntur in cubilibus suis.

III.

RELATIO NES FIDELIVM AD SS. MART.

sed quis commemorare sufficiat, quanta liberalitate & munificentia per Romanas Ecclesias & Sanctorum memorias traditam sibi pecuniam distribueret? Cumulabantur altaria Sanctorum auro & argento, itemque pauperum manu implebantur: gaudebat vrbis tota, cum & beneficium gratulabatur, ac si fides sui fundatores coram oculis corporis intueretur. Absoluta vero apud loca Sanctorum diu opatio precibus, diuinitus ac epni responsis, cum multarum reliquiarum suffragio tandem venerabilis senex, altissimum Alpium iugum transiit in Gallias reuertit, hucque auctor.

SYNODVS ANGLICANA.

b. Beda de gest. Angl. lib. 4. c. 5.

Hoc eodem anno, mense Septembris, quo prima Indictio inchoatur, & decimo quinto Kal. Martii nomine incipit annus tertius Ege. ad Regis Anglorum, a Theodoro Archiepiscopo Dorouernensi, Apostolica qua fungebatur, auctoritate congregata est in Anglia Synodus, de qua Beda huius verbis meminit: Eiusdem Regi Egefridi anno tertio Theodoros cogit Consilium Episcoporum in via cum eo, qui canonica Patrum statuta diligenter, & vellent, magistris Ecclesiarum pluribus. Quibus praeiter coneg. at, diligenter ea qua vni. at. pacis Ecclesiarum congrueret, eo quo Pontificem decebat animo, caput obferuanda docere: cum Synodica Actiois huiusmodi textum est.

IV.

In nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi, regnante in perpetuum ac gubernante Ecclesiam eodem Decimo nostro IESV CHRISTO, placuit committere nos iuxta morem canonum venerabilium tractaturos de necessariis Ecclesiarum negotiis. Commemurum autem die vigesima quarta mensis Septembris, Indictione prima, in loco qui dicitur Hertisford: Ego eadem Theodoros

quemuis indignum ab Apostolica Sede destinatum Doroouernensi Ecclesiae Episcopum, & consecratoris frater nosse reuerendissimi nosse Orientalium Anglorum Episcopos: quibus etiam frater & conuersos nosse Fulfridus Norwimbrensis in gona Episcopi per proprio legataris affuit. Assuerunt & frater ac consecratoris nosse Pinta Episcopum Castellae Cantuariam, quod dicitur nossester, Leutherius Episcopum Occidentalem Saxonum, Pinterpales Episcopum prouincia Merciorum. Cuiusque in omni conuentione, iuxta ordinem qui in nosse resoluimus? Deo, inquit, dilectissimi fratres, propter timorem & amorem salutaris usque, etiam commune omnes pro nostra fide tractemus: vt qua qui sacrae ad nosse sunt a sanctis ac probatibus Patribus, inuocatae ad nosse nobis seruentur.

Hac & alia quaeplura, qua ad charitatem pertinebant, pietatemque Ecclesiae conseruandam, prosequuti sum. Communi proloquutionem, interrogauimus vnumquemque vtrum, perdoneat, si conseruarent, ea, quae a Patribus canonice sunt accedunt decreta conseruare. Ad quod omnes consecratoris nosse reddidit dexteris: Optime omnibus placuit, quosque deinceps sanctorum canones Patrum, nos quoque alacri animo libenter seruare. Quibus statim protulimus eandem litteram canonum, & ex libro decem capitula, quae per loca notatae sunt, quae maxime necessaria iudicabam, illis coram ostendi, & vt haec diligenter ad nosse susciperentur, rogauit.

Primum capitulum, vt sanctum Dion Thida in conuentione omnes seruamus Dominica post decimumseptimo Ianuaris mensis.

Secundum, vt nullus Episcoporum parochiam alterius intraret, sed contentus sit gubernatione ecclesiae sibi plebs.

Tertium, vt quousque monasteria Dei consecratae nulli Episcoporum licet ea in aliquo inquietare, nec quousquam de eorum ritibus abstrahere.

Quartum, vt monachi non iniret de loco ad locum, hec de monasterio ad monasterium, nisi per dimissionem proprii ecclesiae, sed in ea per mortuum videlicet, quam tempore locum communi seruentur.

Quintum, vt nullus clericorum relinquere propriam Episcopum parochiam qualibet discurrat, nec alium ritum aliter commendantur litteris sui Praesulis suscipiantur. Quod si fecerit, quousque & molari inuitatus redire: & suscipiet, & qui suscipit, eo communitationi subiacet.

Sextum, vt Episcopi atque clerici peregrinam conuentionem hospitalitatis munere oblati, nullique eorum licet vltimam ecclesiam ad obsequium permissi Episcopi, in cuius parochia esse peregrinae agere.

Septimum, vt bis in anno Synodus congregaret: sed quousque uersa causa impediunt, placuit omnibus in canonum, vt Laidus Augusti, in loco, qui appellatur Cloteshod, sicut in canonum congregaretur.

Octauum, vt nullus Episcoporum se proferat alteri pro ordinationem, sed omnes agnoscat tempore & vltimam conuentionem suam.

Nonum capitulum in conuentione tractatum est, vt quousque Episcopi, crescente numero fidelium, augerentur. Sed de hac re praesens silentium.

Decimum pro conuentione, vt nulli licet in illis conuentionibus habere ordinem: nullus inuectum faciat: nullus conuentionem propriam, nisi sanctum Euangelium docet sermone casu & eloquio. Quod quisquam propriam expulit conuentionem legitime seruauerit, conuentionem suam: si Christianum esse recte poluerit, nulli alteri conuentionem, sed ita permaneat, aut propria reconuocetur conuentione.

His itaque capitulis in conuentione tractatis ac definitis, restulim deinceps ab aliquo nostram orationem conuentionem fundantem, aut alia pra alius diuulgarentur: placuit, vt quousque de sancta, vniuersique nostris manus nostre subscriptione confirmantur. Quos sententiam definiti omni nostra Titulo notari seruauerit, de hac sententiam iuxta decreta canonum, nostra etiam conuentione ac subscriptione manus nostre confirmantur, quousque conuentione, eamque infringere tentauerit, ueneri se ad conuentionem deotali & nostra societate separatum. Deinceps gratia in conuentione sancta Ecclesiae in uenerit custodiat inuentionem. Eadem conuentione Synodus anno ab inuentione Domini sexcentisimo septuagesimo tertio. Inactenus de Synodo Beata sed conuentione quousque

XVI.

WAMBÆ
ELECTIO.

Ramba Princeps clarissimus de regali Gothicis sanguine ortus est, quem digne principari Dominus voluit, quem sacra vinctio decoraret: quem, Regem mortuo, totius gentis & patrie communio elegit, quem popularum amabilitas exquisivit: qui ante regni fastigia mulierum relationibus praecoxo celebrabatur, & praestabatur, antequam regnaret. Dum decedens Rectissimus Regis mortu exequiale finis solaciet, inter ipsa lamenta, in vnam omnium concordiam versi, vno affectu pariter promeati, illum se defiliterio habere Principem clamant: illum, nec alium posse esse Principem, vniu'si vocibus intonant: & ceteratim eius pedibus obuiolunt, nostrum regnum regni suscipiat, instant, cum lacrymis postulantes. At ille, quem iustitica fortitudo firmauerat, nec lacrymis cedit, nec precibus ymatur, nec voto flectitur popularum, modo se non sufficturam tot riuus imminenti bus clamans, modo sensu confectum se esse pronuntians. Tam acriter reluctanti vniu's ex officio Ducam ad adaler in modum proficit, & irato contra eum vniu's duculo gladio proficiens dicit: Nisi consensum in te nobis promiseras, gladio hinc inuicem modo cruentandum te scias necesse. Hoc tandem iurans, quamdum aut expectatio nostrate Regem accipiat, aut contradictorem cruentum hic hodie casus mortis absorbeat. Quorundam tam precibus superatus, quam mino, tandem cedit, regnumque suscipiens, ad suam omnino pacem recepit. Et tamen ne cura locum sacra adia Teletana regni sacratam susciperet vniu'sionem, distulit vsque ad nonam diei am diem, ne videretur vel ambitione vsurpasse, vel paratam esse regni gloriam, sed potius signum tami cultumque a Domino percipisse.

XVII.

Gerabantur enim ista in villa, cui antiquitus Gerticos nomen dedit, quae sepe centum viginti miliaria ab vrbe regia distans, in Salmanticensi territorio sita est: ibi enim vno eodemque die, scilicet Kalendis Septembris, & decedens Regis vitalis exitus fuit, & dicitur viri electio sussequuta. Postquam autem Tolitanam urbem ingreditur, & ventum est, quo sancta vniu'sionem susciperet signum, regio tam vniu's consensum ante altare diuinum confessus, ex more Catholicam fidem professus, cum sacramento in arandis fidem populi dedit, & mores bonos praecessorum Regum ad quae leges firmavit. Deinde curuatis genibus oleum vniu'sionis per sacras Primas & Pontificis Quiriaci manus verticis eius infunditur, & vniu'sionis copia exhibetur. Vbi hoc statim emicuit mirabile signum: nam mox & vertice ipso, vbi oleum sanctum perfusum fuerat, evaporato quodam fumo similis in molam columna sese exiecit, & ex capite ipso apu' visa est, & profusisse, & acri alta perisse: quae vniu's signa fuerunt securae felicitatis. haec & alia Tudentis: sed de eodem Rege inferius tursum ageretur annis sequentibus, cum ipsum aduersus rebelles pugnantem diuina gratia comitata cum triumpho reduxit Toleram. Licet enim nullus filius defuncti Regis, qui succedere regno posset, extaret, & fratres etus ob nimiam imbecillitatem extra aleam esse viderentur, qui eligi possent in Regem: alii tamen affines robore validi non deerant, nobilesque alii viribus aequae pollentes, qui se intra fines regni ipsius fuerunt admodum turbulenter, sed de his suo loco vberius dicendum erit.

I E S V C H R I S T I

ANNVS 673.

ADEODATI PAP. CONST. POGON. IMP.
Annus 5. Annus 6.

I.
OSIBVS
GRIMOALDI
REGIS
LONDON.

SEXCENTESIMO septuagesimo tertio Christi anno, Indictione prima, Grimoaldus Longobardorum Rex moritur, cum regnasset annos nouem, haec ex Paulo, quod ad tempus regni eius: quod vero ad annum obitus, non ex ipso, sed (vt diximus) ex ipsius Regis constitutione edita ponitur. Reddendum autem ipsam ex Arriano fuisse Catholicum, monumenta ab eo constructa testantur: ita vt si quis negaret, lapides clamantes audiret, dum videlicet constat (quod dictum est) acerrimo Arrianorum hosti & expugnatori S. Ambrosio ipsam Ticinam erexisse basilicam, in eaque sepeliri potius, quam in

allis a se erectis, delegisse. Succesit vero in regnum filius eius, quem puerum nouem annorum reliquerat, Gualdus, sed non diu tenuit: etenim coelesti auxilio repente accitus venit ab interfectione antea clausus Bertardus Arriperti Regis filius, cui debebatur regnatum, cum enim iam extortis annos nonnem apud Francos regisset, & in Britannia apud Saxonum Regem degeret, diuinitus rediit in patriam iussu, vbi adiuu, regnum cepisset, magna diuina providentia vis in eo tunc quidem enituit, cum magno est de claratum exemplo, quod eius arbitrio dentur ac pariter auferantur regna. Sed quomodo accidit, ex Paulo diacono audi rem gratiam, quam ita recenset:

Igitur (vt dicere ceperamus) Bertardus egressus de Gallia, nauem ascendit, vt ad Britanniam insulam ad regnum Saxonum transiret. Cum aliquantulum per pelagus arripisset, vox à litoris audita est iniquitatis, vtrum Bertardus in nauem confisteret. Cui cum responsum esset, quod Bertardus esset: ille, qui clamabat, subnuca, Quis totus sis es, quod Grimoaldus ex hac subtrahitur est locus. Quo audito Bertardus statim post se reuertitur: remque ad litora, inuenerit personam non potuit, quae ei de Grimoaldus nuntiat, vnde arbitratus est, non hunc hominem, sed alium nauem in se. Excitatus ad patriam rediens, cum ad classis Italia remisset, ibi omnia obsequia palatina, omnemque regum dignitatem curuana Longobardorum multitudinem paratam esse reperit. Exandante Bertardus Ticinum rursus, exortato Garibaldo parua regno, ab vniu'sis Longobardis mense tertio post mortem Grimoaldi in regnum leuatus est. Erat autem vir pios, sed Catholicus, pietate reuax, pauperumque largissimus mirator. Qui statim locum misit, exindeque Sodalitatem suam conuocauit, & Chastitatem filium suum reuocauit, detinebantur enim ibi in custodia. Sed & pergit Paulus de eodem Bertardo, cum et impetrato regnum recuperasset.

Præterea, inquit, regni iura susceperat, in loculo, quo a patre suum Ticini est, vnde ipsolus fuerat, manserunt, quod Saxon appellatur, Domino & liberatori suo in honorem sancta regna & martyris Agathe constructi, in quo molis vniuersa apponit, rebolque diuersi, pariterque ornamenta eundem iuuuant. Regina vero vxo' cum Reduinda basilicam sancta huiusmodi extra muros euasit civitatis Ticinose, quae ad Treas appellatur, opere mirabili condidit, ornamentisque miris decorauit. haec Paulus, qui & curat Peritica locum ille dicitur esse, declarat: quod scilicet carcerem omnium illius Longobardorum, à quibus pontibus solentur penitus de super columbam ligneam habentes illoc ventum, vbiolorum charus quicquam obisset, atque vbi scilicet postea defuncti corpus quiesceret.

Eodem anno, cum à nobilibus nonnullis Hispanorum regi hominibus indigno animo ferretur electio Wambæ Regis, populi fauore in tantum euecti regni fastigium; nouatum verum molendi fomite in auxilium eorumdem intento; prius omnium qui puerat Galiz Narbonensis adhuc sub Gothorum regno existeret, Ildericus in tyrannum erupit, secumque cum Episcopos aliquos traxit. Post hanc autem, qui aduersus eum missus est Paulus Dux, vir domi forsique spectatus, in Regem ipsum, à quo missus fuit, arma comentes spectatque Hispaniae ciuitates suae subdidit potestati. Regique nomen vsurpans, coronam autem quam genitorum ornatam dono dederat Recaredus S. Felici Gerundensis martyri, facile suo imponere capiti est ausus, sed quomodo vix emenso integro anni curricula paruas de diranno sequenti, suo loco dicendum erit, hiecit annus ad comparandum exercitum, quem Paulus duceret aduersus Ildericum, insumpus est, & in defecione ipsius Pauli, aduersus quem Rex nonnulli anno sequenti potuit proficisci.

